

Unikátní implantace neurostimulátoru pomohla mladé pacientce trpící úniky stolice. **Průlomovou léčbu provádějí ve Fakultní nemocnici Hradec Králové**

Hradec Králové, 1. března 2017 – Pacienti s fekální inkontinencí mají novou naději na důstojnější život. Negativní projevy onemocnění významně snižuje nejmodernější metoda léčby – sakrální neuromodulace. Terapie využívá do podkoží implantovaný neurostimulátor, který slabými elektrickými impulzy napomáhá obnovit ovládání svěračů v oblasti konečníku střevního traktu. V ČR unikátní zákrok provádějí chirurgové Fakultní nemocnice Hradec Králové.

Fekální inkontinence se projevuje samovolným a nekontrolovatelným únikem stolice, v nejzávažnějších případech pacient nedokáže vědomě udržet větry, řídkou ani tuhou stolici. Pro mnohé těžko představitelné onemocnění, které vystavuje pacienty velké psychické zátěži či vyloučení ze společenského života, vzniká nefunkčností svěračů konečníku, poruchou či špatnou koordinací jednotlivých orgánů. „*Jde-li o nervové poškození, selhává komunikace mezi střevním traktem, mozkovými centry a nervy ve svalech, které zajišťují náležitou funkci střev,*“ vysvětluje MUDr. Július Őrhalmi z Chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové.

Právě královéhradečtí chirurgové se mohou pyšnit tím, že jako jedni z prvních v ČR využívají v klinické léčbě inkontinence sakrální neuromodulaci – moderní terapii, která představuje zásadní průlom v péči o inkontinentní pacienty. „*Sakrální neuromodulace spočívá v zavedení malého neurostimulátoru pod kůži v horní části hýždě. Přístroj je napojený na nervy v oblasti křížové kosti, které ovládají konečník. Zde pomocí slabých elektrických impulzů neurostimulátor obnovuje jejich správnou aktivitu,*“ popisuje MUDr. Őrhalmi a dodává: „*V současnosti se jedná o nejefektivnější metodu léčby fekální inkontinence.*“

Zákrok je miniinvasivní, vůči pacientovi tedy maximálně šetrný. Ve srovnání s jinými postupy má také mnohem lepší výsledky – uvádí se snížení počtu inkontinentních příhod až o 95 %. Tato terapie, která je ve světě i v evropských zemích standardní, se však v tuzemsku příliš nevyužívá, neboť není hrazena z veřejného pojištění. Implantace zde byly dosud v naprosté většině prováděny pouze v rámci výzkumu. Čeští pacienti jsou tak odkázáni na konzervativní léčbu, například na cviky pánevního dna nebo úpravu jídelníčku. Vedle toho lékaři zpravidla naordinují léky pro úpravu charakteru stolice a četnosti vyprazdňování. V kombinaci s využíváním inkontinenčních pomůcek (tampóny, vložky, plenkové kalhotky aj.) však tato opatření jen zmírňují příznaky onemocnění.

„*Podle studií konzervativní léčba selhává přibližně u 30 % pacientů. V případě pokročilé fekální inkontinence lze přistoupit k chirurgickému řešení, výsledky stávajících chirurgických metod jsou však rozporuplné. Řada z nich se proto používá jen omezeně,*“ přibližuje doc. MUDr. Jiří Páral, Ph.D., MBA, přednosta Chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové.

Fekální inkontinencí trpí až 3,5 % světové populace. Přestože nejčastěji postihuje osoby starší šedesáti let, nevyhýbá se ani lidem v produktivním věku. Inkontinencí stolice mohou trpět ženy v důsledku poporodních

poranění. Stejně tak se nemoc může rozvinout u pacientů s neurogenními či neurologickými potížemi, jako je například pokles pánevního dna, roztroušená skleróza, diabetická neuropatie nebo demence. Rizikovou skupinu dále představují lidé po úrazech, lidé po operaci v oblasti konečnicku nebo onkologičtí pacienti, kteří podstoupili ozařování. Zvláštní případ pak představují lidé s vrozenými vadami.

O tom, že fekální inkontinence může potkat i mladého člověka, se přesvědčila Jana B. Úniky stolice ji začaly sužovat v pouhých 19 letech, kdy se jí v oblasti konečnicku vytvořila píštěl obnažující anální svěrače. Potíže se pak ještě znásobily s Crohnovou chorobou, tedy chronickým zánětlivým onemocněním trávicího ústrojí, v důsledku čehož Jana trpěla nevolností a průjmy. *„Často jsem pak raději odmítala pozvání do společnosti a místo toho zůstávala doma. Když už jsem někam šla, prakticky vůbec jsem nejedla, jenom pila vodu, aby střeva byla alespoň trochu v klidu. Bylo to hodně stresující,“* popisuje Jana. I přes veškerou snahu pracovat nakonec musela zůstat v plném invalidním důchodu.

Celých osm let Jana střídala lékaře napříč republikou ve snaze nalézt odborníka, který by jí pomohl. Absolvovala několik operací píštěle, s inkontinencí si však nikdo z lékařů nevěděl rady. V roce 2014 přišla na chirurgickou kliniku ve Fakultní nemocnici Hradec Králové, kde se po dalších operacích píštěle zaměřili i na řešení problémů s úniky stolice. Janě byly nejprve implantovány dočasné elektrody, a po dobu dvou týdnů se sledovalo, jak její tělo na léčbu reaguje. Janin organismus přijal terapii skvěle, po dobu testování nepozorovala ani jednu únik stolice. Lékaři jí tedy implantovali zařízení natrvalo. *„Tělo si na přístroj teprve zvyká, ale můj život je už teď nesrovnatelně lepší. Těším se, že konečně půjdu bez obav třeba do kina nebo v létě na koupaliště,“* říká Jana.

Kontakt pro média:

Jiří Hannich, Bison & Rose, jiri.hannich@bisonrose.cz, 731 624 845

Petra Sychrová, Fakultní nemocnice Hradec Králové, petra.sychrova@fnhk.cz, 704 701 435